

eq'iliquà

10_11/06

consell de redacció:

maria colomer, david duran, sergi mira, candela montesinos

col·laboradors:

joan alamar, patri aranda, iván arpa, maribel bravo, joan vicent cubedo i capella, manel cubedo, regina enguádanos, francisc felipe, mila fernández, enric garcia, rafa hernández, ana maría martín, pilar matas, cristina plazas, isabel requena, pep ricart, coque serrano

disseny: nina llorens peters maquetació interior: marta pajares impremta: línia 2

col·laboracions: equiliqua@ctv.es publicitat: telèfon 963 528 198

dipòsit legal: v-2280-2005

actors i actrius professionals valencians

pl. ajuntament, 5 - 21ª, 46002 valència - tel.: 963 528 198 - fax: 963 533 736 - info@aapv.net - www.aapv.net

04| editorial *sense descendència* **05| fundació aisege** *ser actor i tenir un fill? doncs clar que sí!* **06| teatre** *consideracions d'aapv al projecte de llei de la generalitat, d'ordenació del teatre i de la dansa | dones en art | premis* **12|teatre més enllà de l'escenari** *kasiopea associació cultural i teatral | a propòsit d'assitej* **18| veu en on** *treballem pels mínims?* **22| comunicació** *rafa hernández | manel cubedo* **27|organització** *distribució de la guia d'actors i actrius-agenda professional 05-07* **28| doblatge** *la inspecció de treball porta els estudis de doblatge davant el jutjat d'afers socials* **29| w3** **30| audiovisual** *festival inquiet | mostra de de valència cinema del mediterrani* **34| còmic dels còmics** *el telèfon després d'un càsting* **36| ensenyament** *batxillerat en art dramàtic* **38|formació** *mahoma i la muntanya* **42| informació** **45| a més a més**

amb la col·laboració de:

Ser actor i tenir un fill? Doncs clar que sí!

SENSE DESCENDÈNCIA

Entre els actors hi ha una taxa de natalitat molt baixa. I no és que no tinguem instint de maternitat...

En altres treballs l'horari és més lògic i et reserven el lloc de treball mentre t'encarregues del xiquet els primers mesos. Però entre els actors és diferent, si estàs treballant, no vas a deixar un treball per tindre un fill, conforme està la cosa! I si no estàs treballant, tampoc t'atreveixes, per si al quedar-te en estat no et donen el treball de la teua vida que estaven a punt d'oferir-te...

Però la cosa no acaba ací, una vegada els atrevits decideixen tindre un fill, amb parella o sense (bé, eixa és una altra història) comença un embolic de treballs, d'horaris, de gent que puga cuidar del xiquet. Qui té mares prop no pot fer una altra cosa que explotar-les al màxim. O bé, i açò ha passat més d'una volta, decideixes agafar una cangur per treballar encara que s'enduga tot el sou senceret.

Ara pareix que des d'Aisge ha sorgit una iniciativa per tal d'ajudar els actors els primers mesos de criança. I no està gens malament... però que es fa amb els xiquets els quinze anys següents?? Perquè poden pensar que a partir dels tres anys ja comencen a anar a escola. Sí... sí això és veritat. Però, quants actors treballen de matí, o només de matí?? És quasi impossible! El assatjos, les funcions, els bolos... Està difícil la cosa per animar els actors a què siguen pares abans dels quaranta... La iniciativa d'Aisge és d'agrair però haurem de pensar més coses com assatjar de matí, posar servei de guarderia als teatres i platós, fer escoles nocturnes per adaptar els horaris, o...tal volta el millor seria crear companyies familiars, com a "Sonrisas y lágrimas". Així, tots junts, com una "gran familia!"

La Fundació AISGE posa en marxa **Actua en Familia**, un programa de suport a mares i pares.

Conciliar la vida familiar i la professional. He aquí una aspiració de tot treballador que no sempre resulta senzill portar a la pràctica. I si trasludem la qüestió al col·lectiu d'artistes les coses es compliquen moltíssim més. Ho saben tots quants s'han col·locat davant d'una càmera o d'un auditori, i ho corroborava també l'*Informe sociolaboral* que va el·laborar AISGE a partir de 1.200 entrevistes a actors i ballarins: dos de cada tres actrius espanyoles mai han estat mares i tan sols el 13% ha pogut compaginar la gestació i criança amb la seua carrera artística.

AISGE s'ha proposat que les coses vagen canviant respecte açò. Així ha postat en marxa el projecte Actua en Familia, una iniciativa que naix –mai millor dit- amb l'objecte de potenciar i facilitar la maternitat i paternitat entre les i els artistes intèrprets. Es tracta d'un projecte integral dirigit als futurs pares i mares, que comprén des del moment en què es decideix tenir un fill (ja siga biològicament, per adopció o acolliment) i es pot prolongar fins que el bebé tinga 36 mesos (o complisca tres anys des de la seua arribada al país, en el cas dels menors de sis anys adoptats).

La metodologia de treball tindrà diverses fases. En la primera, l'equip d'assistència dissenyarà un suport previ a la maternitat. Quan la situació sanitària així ho precise, la Fundació AISGE establirà un complement a la baixa per no poder treballar degut a un embaràs de risc.

La segona fase d'aquest projecte és el suport durant el descans per maternitat (16 setmanes). En aquesta fase diferenciarem els casos en què existeix una prestació reconeguda per l'Institut Nacional de la Seguretat Social d'aquells en els quals no existeix cap prestació de caràcter públic.

La tercera fase consisteix en el suport posterior al període del descans per maternitat/paternitat. L'equip d'assistència analitzarà cada cas en concret. Es pot contemplar, estudiant cada circumstància, brindar suport de guarderia o cangur durant els tres primers anys de vida del bebé. D'altra banda, si la baixa mèdica persisteix després del període de maternitat (perquè la recuperació és més lenta i la mare necessita un temps addicional de repòs), es contemplarà o assimilarà un complement econòmic a la Incapacitat Temporal reconeguda.

Iván Arpa
Triballador Social de Fundació Aisge

Consideracions d'AAPV al projecte de Llei de la Generalitat, d'ordenació del teatre i de la dansa

L'anàlisi en profunditat de l'Avantprojecte de Llei d'Ordenació del Teatre i de la Dansa ens ha revelat -una vegada més, si tenim en compte anteriors avantprojectes-, un contingut substancialment allunyat de les propostes que els actors i actrius professionals venim realitzant des de la reflexió sobre la realitat de les arts escèniques a la nostra Comunitat i amb el coneixement i comparació dels models de teatre públic que funcionen arreu del món.

En primer lloc, perquè l'esborrany no aconsegueix, en el seu conjunt, arrodonir uns principis fonamentals que servisquen de referència per articular artística i professionalment el terreny de les arts escèniques valencianes. Ja en el seu preàmbul podem llegir: "La Llei d'Ordenació del Teatre i de la Dansa ha de ser el punt de partida per a fonamentar els pressupostos bàsics que han de donar lloc a la renovació, en tot allò que siga necessari o convenient, de les estructures de gestió de la política de la Generalitat Valenciana pel que fa a la dansa i al teatre valencians." És, clarament com es diu ací, i com es desenvolupa en el seu articulat, un avantprojecte fonamentalment encarat a la nova estructura de gestió que es vol impulsar.

Nosaltres anhelàvem, en canvi, un marc legislatiu que establira els conceptes sobre els quals desenvolupar les polítiques de futur de la Generalitat Valenciana en aquesta matèria. Conceptes com el de considerar les arts escèniques com un servei cultural públic, amb objectius artístics i socials, plans de creixement a mitjà i llarg plaç, una direcció de l'ens a càrrec d'un home/dona de teatre no vinculat a cap partit polític, i un compromís inequívoc amb la producció pròpia i amb la nostra llengua.

En segon lloc, perquè no s'ha inclòs, ni en el seu preàmbul ni en el seu articulat, un principi d'equilibri entre els criteris d'eficiència econòmica i els d'eficiència social i cultural de l'activitat escènica valenciana que hauria d'acompanyar a l'altre principi d'equilibri entre el teatre i la dansa. En línies generals aquest equilibri, al nostre parer, hauria de fixar-se en l'objectiu de destinar un terç dels pressupostos

que s'hagen d'ajudicar a cadascun dels tres grans àmbits de l'activitat:

- a) personal
- b) producció pròpia
- c) ajudes, exhibició i tota la resta d'activitats desenvolupades per TGV

En tercer lloc, però no menys fonamental, perquè no apreciem una voluntat clara de recolzar el protagonisme dels actors i actrius professionals valencians. **Ens cal una llei que possibilita una configuració més artística, professional i democràtica del futur teatre públic valencià,** fonamental per afavorir un veritable creixement artístic de les arts escèniques valencianes.

Aquesta infravaloració del potencial artístic del nostre teatre i dels seus veritables artífexs s'evidencia en tot allò relacionat amb l'article 2 on aquest avantprojecte s'inclina per un directe control polític que farà de Teatres de la Generalitat Valenciana un ens burocratitzat i sotmés als vaivens del món de la política.

Comissió de Teatre

DONESenART

per Ana Maria Martin

Al desembre de 2005 es va convocar una reunió informal amb dones de les Arts Escèniques de València per a proposar la creació d'una associació de dones artístiques a iniciativa d'Antonia Bueno, sòcia de Marias Guerreras, qui es va traslladar a viure a València. Es va fer la convocatòria i al gener de 2005 vam tenir la primera trobada, a partir del qual va nàixer DONESenART.

Els nostres referents eren l'existència i trajectòria de les altres associacions d'aquest tipus que ja existien en l'Estat espanyol: MARÍAS GUERRERAS a Madrid, PROJECTE VACA, a Barcelona; SORÁMBULAS, a Alacant o FEDERICAS a Granada, i amb les que ens vam posar en contacte. En primer lloc, hem d'esmentar Margarita Borja com a primera impulsora constant que va ser i continua sent, junt amb Diana Raznovich, de les Trobades de Cadis i del moviment associatiu de Dones en les Arts Escèniques; presidenta de Soránbulas, la més antiga de les associacions, nascuda en 1992, que ha estat la plataforma estable des de la que s'ha impulsat i mantingut regularment, amb periodicitat anual, la Trobada de Cadis, on ha estat habituals les col·laboracions de Projecte Vaca i Marías Guerreras. En aquest sentit, ha estat inestimable per a la creació de DONESenART el contacte amb Margarita Borja, així com amb Projecte Vaca i Marías Guerreras.

A partir d'ací, crearem una Comissió que va elaborar els nostres estatuts, ajustant-nos a les peculiaritats del nostre context, la Comunitat Valenciana i plantejant-nos com a objectius donar a conèixer la nostra realitat, com a dones i com a professionals de les Arts Escèniques, i treballar perquè la presència de la dona en totes i cadascuna de les diferents disciplines artístiques siga cada volta major; tractant de construir un espai viu de creació i investigació escènica dirigit per dones creadores, i fomentant la difusió de les seues iniciatives i produccions; promoure que la l'igualtat d'Oportunitats siga una realitat en les Arts Escèniques, fomentant la desaparició de pràctiques discriminatòries respecte a les dones en coherència amb la legislació europea i als drets fonamentals arrellegats en el tractat constitucional; i treballant per articular una xarxa de comunicació i d'intercanvi que facilite el coneixement i la comprensió de formes escèniques diverses generades per dones creadores de realitats ideològiques i socials diferents i, així, fomentar la interculturalitat i la interacció entre la creació escènica i els moviments socials.

Per ampliar les xarxes d'intercomunicació hem creat **Amics i Amigues de DONESenART**, una secció que ens connectarà directament amb el nostre entorn i de la que podran formar part tots aquells que, encara que no siguen dones o no pertanyent a les Arts Escèniques, ens donen suport i volgueren participar del nostre projecte.

El funcionament bàsic de DONESenART posa especial èmfasi en la creació de grups de treball, que són les que s'encarreguen de proposar tot tipus d'activitats, teòriques o pràctiques, i portar-les a la pràctica. Per a aconseguir-ho hem comptat, des del principi, amb la col·laboració de Toni Picazo i SGAE València, per acollir les primeres reunions i les diferents comissions de treball; i, la Direcció General de la Dona de la Generalitat Valenciana ens va proporcionar un despatx al carrer Convent de Santa Clara, 12-4t.-10ª de València, on ha quedat ubicada definitivament la nostra seu.

En quant al tema econòmic, les nostres vies de finançament són les quotes de les sòcies, les ajudes o subvencions públiques i privades, i els ingressos que es reben de cursos, tallers o col·laboracions que realitzem: no hem d'oblidar que la nostra és una associació sense ànim de lucre per la qual cosa aquestes vies de finançament són necessàries perquè DONESenART es pugui mantenir en peu.

Tot i que la nostra existència és encara breu, ja hem dut a terme activitats com la nostra presentació pública, realitzada dilluns 17 d'octubre del passat any a la galeria d'art *Paz y Comedias*, amb un desdèjuni *performance*, que integrava diverses disciplines de les Arts Escèniques: dansa, cant, dramaturgia, interpretació, pintura i audiovisuals, pensant que aquesta era una forma idònia de donar a conèixer la nostra associació. Així mateix, durant els mesos d'octubre i novembre, ens van proposar la coordinació, en València, del Cicle *Autora a Escena*; cicle de lectures dramatitzades impulsat per Projecte Vaca amb la col·laboració d'SGAE sobre obres d'autores de Barcelona, València i Madrid i que es va portar endavant de manera conjunta, en aquestes tres ciutats. I finalment, també a l'octubre, DONESenART va participar en el IX Trobada de Dones d'Iberoamèrica en les Arts Escèniques, que com hem esmentat, se celebra anualment dins del marc del Festival Iberoamericà de Teatre-FIT de Cadis, aquest any, el festival també comptarà amb la nostra presència.

Entre els nostres pròxims projectes es troben: la realització d'un Taller d'Esriptura, Escenificació Teatral i Creació Audiovisual; un Estudi sobre la situació de les dones creadores en la Comunitat Valenciana; la col·laboració, des de València, en la Trobada Magdalena Project, que se celebrarà en febrer de 2007 a Barcelona; col·laboració amb el projecte txec-espanyol que consisteix en la producció d'una obra en la qual s'uneix un text d'autora espanyola i un altre d'una txeca, estrenat el passat setembre i que prompte vindrà a València; i un estudi commemoratiu amb motiu del centenari de l'artista Manuela Ballerster (2008).

Creiem que una associació com DONESenART és necessària mentre existisca discriminació en l'àmbit de les Arts Escèniques. Som una plataforma de trobada que dona cabuda al major nombre de dones de l'escena valenciana,

la qual cosa ens permetrà créixer en llibertat, en la recerca dels nostres objectius. Volem caminar cap la desaparició de tot tipus de discriminació, sobre tot en aquells oficis o disciplines considerades "masculines" com: microfonistes, maquinistes, tècnics d'il·luminació i so, elèctrics, escenògrafs... i potenciar un major assentament de la dona en els càrrecs de decisió: direcció, producció i gestió cultural sobre tot.

Respecte a la qüestió recurrent sobre si la dona té una mirada creativa distinta a la de l'home o no, creiem que és opinable i, per tant, hem de respectar els diferents criteris que conviuen en la nostra associació. En allò que estem totes d'acord és que cada creadora o creador té una mirada única, personal i intransferible i, per tant, totes eixes mirades han de ser ateses per avançar i millorar qualitativament en el nostre treball diari. Estem en un moment important, on s'han aconseguit grans avanços i on les dones, a poc a poc, anem aconseguint consolidar la nostra presència en la vida sociocultural i política, però encara hi ha molt treball per fer.

És important constatar l'existència d'associacions d'aquest tipus a nivell europeu i internacional. Per exemple el Magdalena Project, xarxa de teatre i *performance* de dones, que facilita discussió crítica, suport i ensenyament, és un nexa de referència per a grups de teatre i individus, l'interés comú del qual és assegurar la visibilitat de les activitats artístiques de les dones. Aquesta xarxa, creada en 1986, està connectada actualment amb grups autònoms nacionals de més de 50 països, organitzant festivals, trobades i esdeveniments de forma regular i itinerant. Aquestes xarxes són d'enorme importància per al desenvolupament i consolidació de les associacions de dones creadores.

Finalment, encara existeix la possibilitat de conformar una federació que aglutine a totes les associacions espanyoles, pensem que per ara és més un desig que una possibilitat. Tenim la sensació, encara que quan algunes d'aquestes associacions fa anys que estan funcionant, que ens trobem encara en procés d'estructuració i presa de contacte, concretant accions, plantejaments i posades en comú des de les nostres respectives realitats, però és molt grat constatar, en la Taula d'Associacions de la Trobada de Dones de Cadis, com cada any es van estrenyent els llaços i obrint noves vies de relació i/o cooperació entre diferents col·lectius i estaments, i això augmenta les possibilitats de federar-nos. Tot es veurà a mesura que anem treballant per aconseguir els nostres objectius.

Premis de la crítica teatral

El passat 30 d'octubre es van lliurar els Premis de la Crítica Teatral de València, premis que van nàixer fa catorze anys per iniciativa dels crítics valencians. Nel Diago (Cartelera Turia), Enrique Herreras (Levante EMV), Salvador Domínguez (Las Provincias), Paula Reig (Qué y donde), Ramón Roselló (Universitat de València) i Ana Sala (Artez), tots ells han format part del jurat d'aquesta edició dels premis.

Premiats:

Premi al millor espectacle: **"La Barraca"**, del Théâtre Dromesko i els Germans Forman

Premi al millor espectacle valencià: **"Les variacions Goldberg"**, de Teatres de la Generalitat Valenciana

Premi al millor espectacle infantil: **"Soñando Alicia"**, d'Ananda Dansa

Premi al millor text: **"Al menos no es Navidad"**, de Carles Alberola

Premi a la millor direcció: **Rafael Calatayud**, per "Teràpies"

Premi a la millor direcció: **Carles Alberola**, per "Al menos no es Navidad"

Premi al millor actor: **Pep Ricart**, per "La carícia de Dios"

Premi a la millor actriu: **Maribel Bravo**, per "Pica, ratlla, tritura"

Premi a la millor contribució plàstica: **"Soñando Alicia"**, d'Ananda Dansa

Premi a la millor contribució plàstica: **"Pica, ratlla, tritura"**, de l'Horta Teatre

Premi Nacional de Dansa

El Ministeri de Cultura ha atorgat el Premi Nacional de Dansa en modalitat de creació a **Ananda Dansa**, per la seua especial campanya creativa amb les últimes coreografies, resultat del treball de 25 anys.

Kasiopea Associació Cultural i Teatral

Com naix Kasiopea ACT

L'any 2003 un grup de mares, pares i amics entusiastes que aposten per la pràctica del teatre i l'expressió com a un recurs educatiu i cultural cap als seus fills, van creure la necessitat de participar activament en la creació d'una associació de la qual formar part i també van ser participants d'una innovadora manera d'entendre la cultura...

Després d'assistir a una representació teatral, "Momo" a l'Escalante, va agafar força la idea... El seu nom, "Kasiopea", va ser elegit en assemblea, pels mateixos xiquets i companys que junts compartien el Curs d'Expressió Teatral a la P.Vallbona, en referència al simpàtic animal que ajudava en les seues aventures a la xiqueta protagonista de l'obra. Sens dubte, aquesta representació va calar en el cor dels que allí van estar i va marcar l'inici d'un llarg camí.

KASIOPEA ACT naix amb el propòsit de promoure la cultura i el teatre com a un mitjà d'aprenentatge, coneixement i enriquiment personal. La idea és proporcionar, oferir, compartir i viure experiències que ens ajuden a gaudir de la cultura com a espectadors actius i on la convivència entre pares, mares i fills creen un clima d'interés mutu amb especial atenció envers el teatre i cap als nostres més petits.

Activitats Principals:

- Assistència a espectacles d'Arts Escèniques.
- Promoure activitats i propostes culturals.
- Oferir cursos de formació i perfeccionament.
- Creació d'un nou grup de teatre d'adults.
- Organització de la Mostra de Teatre Infantil i Juvenil, de la P.Vallbona.
- Proporcionar assessorament i col·laboració tècnica a altres col·lectius, centres docents o associacions culturals per a promoure el teatre.

Objectius generals

1. Despertar i canalitzar totes les inquietuds que els xiquets, xiquetes i joves poden tenir pel teatre i altres aspectes expressius i culturals semblants, fent-los participants d'aquest projecte treballant tots junts per aquest art.
2. Mostrar i fer entendre el teatre com a proposta per una formació intel·lectual amb l'adquisició de diferents destreses personals.
3. Ensenyar que la gent, i més en concret els petits, entenguin, respecten i aprecien la cultura amb la certesa que en un futur tota representació artística o cultural que tinguen lloc al seu abast estigüé plenament respectada, valorada i acompanyada, al mateix temps, amb una notable assistència de públic.
4. Reflectir la nostra cultura, els nostres costums, la història i la nostra literatura teatral infantil i juvenil.
5. Desenvolupar en la societat que ens envolta i en l'alumnat l'autonomia personal, l'autoestima, la creativitat, la capacitat d'expressió d'idees i sentiments mitjançant el llenguatge teatral.
6. Crear una afició que, ja des de petits, pugui guiar-les i servir-les també d'exemple per a la seua vida i aprenentatge, podent elegir personalment el teatre bé com un procés o bé com un producte.
7. Oferir per mitjà del teatre una educació en valors: treballs d'equip, solidaritat, respecte, llibertat, responsabilitat, col·laboració, compromís, afectivitat, etc.

El nostre gran projecte La Mostra de Teatre Infantil

(Participen prop de 400 xiquets d'escoles i col·lectius culturals de la província de València; enguany també esperem representació internacional, pot ser Colòmbia o Veneçuela...)

"Kasiopea" Associació Cultural i Teatral, en col·laboració del Centre d'Informació Juvenil i el curs d'Expressió Teatral de l'Ajuntament de La Pobla de Vallbona, amb el fi de fomentar i promoure el teatre entre els xiquets i joves convoca la IV Mostra de Teatre Infantil i Juvenil de La Pobla de Vallbona.

Consta de tres apartats:

- Representacions de grups de teatre infantil o juvenil de centres educatius o col·lectius culturals.
- Cursos, tallers i xarrades formatives per a xiquets, pares i docents.
- Representacions de grups de teatre professionals o propostes socioculturals: contacontes, teatre de carrer, animacions, etc...

Mostra de Teatre Infantil, Perquè?

Són diversos els motius pels que intentem promoure aquest tipus d'actes entorn a l'ample camp de la dramatització i el teatre, com són l'enriquiment educatiu, social i cultural que els aporta als més petits, però també a aquests se'ls uneix el potenciar l'hàbit lector; doncs segons les estadístiques continua disminuint entre la joventut i la societat en general, al mateix temps que intentem promoure l'assistència a representacions teatrals ja que en l'actualitat porta una línia descendent. Si des de petits els

anem a tenir un contacte directe amb la lectura i amb el teatre com a protagonistes i l'experimentem com a aprenentatge sabran en un futur valorar més les dues coses i entendre-ho millor.

La intenció és continuar culturalitzant als més petits però no tan sol dins dels col·legis sinó també fora amb la implicació de les famílies i dels organismes oficials i/o municipals. Hem de continuar proposant i suportant qualsevol activitat en la qual els més petits gaudisquen i al mateix temps comparteixen i aprenen no paraules sinó fets com: respecte, col·laboració, responsabilitat, llibertat, compromís, treball d'equip, etc. paraules que s'escolten molt a sovint però que costen molt portar a la pràctica. De segur que la dramatització i el teatre poden presumir de tenir açò i molt més.

Els petits participants ens regodegen i mostren les seues facetes artístiques convertint-se en petits actors i actrius immerses en grans papers, traspasant així la barrera quotidiana de les seues vides, per conèixer i sentir diferents sensacions, sentiments, llenguatges..., etc, al transformar-se, per uns dies, en diferents personatges i vivint distintes vides, al mateix temps que aprenen a desenvolupar la imaginació, creativitat, improvisació, a afavorir la espontaneïtat, a comunicar-se amb els seus companys, a respectar-se..., tot açò a través del joc teatral per mitjà del que aprenen jugant i gaudint-ne a l'hora, en definitiva s'enriqueixen de tots els recursos que el teatre els ofereix.

A propòsit d'Assitej

El cap de setmana del 20-22 d'octubre es va realitzar al *Círculo de Bellas Artes* de Madrid una trobada d'Escoles de Teatre, organitzat per una Associació tan important i prestigiada com Assitej (Associació de Teatre per a la Infància i la Joventut), dins del VII Saló Internacional del Llibre Teatral, organitzat per l'Associació Espanyola d'Autors de Teatre.

La interrelació entre aquestes dues associacions té ja un històric, i enguany s'ha concretat en aquesta mostra. En paraules de l'organització:

“El objetivo del Encuentro de escuelas es que los niños y jóvenes que hacen teatro conozcan las propuestas de otros centros de artes escénicas o colegios como los suyos, para facilitar la apertura a otros lenguajes y propuestas escénicas, y establecer contacto entre estos centros y sacar a los alumnos del aislamiento que habitualmente les envuelve: hacen teatro pero no ven el teatro que la gente de su misma edad hace en otros sitios. De este modo se acercan montajes que no se verían tan fácilmente debido a la distancia o escasa difusión de este tipo de eventos.”

El número total d'escoles que han participat en aquesta trobada han estat dotze, dues d'aquestes valencianes: l'Escola de Teatre Escalante amb “Punts de vista, punts i apart”, textos a partir d’“Exercicis d'Estil”, de Raymond Queneau, i de “Kabaret”, de Karl Valentin, dirigit per María Colomer; i ajudant de direcció Maite Villar; i Kasiopea Teatro amb “Las sirenas se aburren”, text de Miquel Pacheco i dirigida per Miguel Aleixandre Roca.

Cadascun dels muntatges ofert en aquesta trobada té unes característiques molt concretes i específiques: des de l'Escola de Teatre Escalante, lligada a una sala de producció i exhibició d'espectacles per a públic infantil i juvenil, a la de Kasiopea, una associació en la qual pares i mares tenen molt a dir sobre el teatre que fan els seus fills, passant per grups sorgits dels propis col·legis. Gran varietat en quant a la idiosincràsia de cadascuna de les escoles i també del treball mostrat en escena, així com de l'edat dels

participants, que ha oscilat des dels tres anys fins als 17. Tot un món ple de matisos i diferències, que permet la confrontació, agrupat sota l'epígraf de teatre infantil i juvenil.

Assitej no és nova en aquest terreny, una llarga història treballant en aquesta àrea li avala. Els seus inicis es remunten a 1965, quan es crea en París Assitej Internacional, de la qual Espanya és un país fundador. Des de llavors fins els moments actuals han passat moltes coses importants i

moltes persones han estat les responsables de portar endavant els projectes. Els seus membres són persones que provenen de l'àmbit artístic, en concret el teatral (directors, actors, autors...), investigadors, professors, i professionals de la gestió que tenen sota la seua responsabilitat festivals i/o sales dedicades a aquest espectre del públic teatral.

Aquesta amalgama de professionals fa que la seua visió del teatre per aquest sector de la població com és la infància i la joventut arribe més enllà de l'exclusiva mirada teatral i tinga una ampla visió social, en la qual la cultura se sosté gràcies a moltes potes, entre elles l'educació.

En aquest empeny d'afavorir el desenvolupament del teatre per a la infància i la joventut, Assitej, a més d'aquestes trobades, publica texts teatrals, revistes amb projecció iberoamericana i edita un butlletí digital a l'abast de socis i interessats en el quefer d'aquesta associació. També concedeix uns

premis, algun a títol honorífic, com el premi nacional, i altres, com el d'investigació i de text teatral, amb dotació econòmica.

Té també més inquietuds i més projectes per al futur; com el de donar espai, dins de les seues publicacions, als textos escrits pels propis actors i actrius, els xiquets i xiquetes i els joves, tant individuals com col·lectius. Cosa important a dur a terme per poder parlar no tan sol de la realitat del teatre per a xiquets i joves, sinó del teatre des dels xiquets i joves i fet pels xiquets i joves. Un avanç important. Esperem la pròxima edició i les noves publicacions.

